

Αγαπητή σύνταξη.

Κωμωδία καπνίστηκε η έκτακτη γενική συνέλευση της άλλοτε σοβαρής και αξιοπρεπούς Ελληνικής Λέσχης. Καταργήθη το Καταστατικό και έγινε εκείνο που λέμε “εμπάτε σκύλοι αλέστετε και αλεστικά μη δίνετε”.

Ο κ. Πρόεδρος σκιαγραφώντας την διεξαγωγή της συνελεύσεως σαν ένας δικτάτορας όρισε το χρόνο σε δύο ώρες και μας προέτρεψε να αφήσουμε τα μη μέλη να μιλήσουν και στο τέλος τα μέλη να ρωτήσουν αν έχουν κάτι να πουν. Τώρα εάν στις συνελεύσεις τα μέλη έχουν δικαίωμα να μιλήσουν και όχι τα μη μέλη ρωτήστε τον κ. Πρόεδρο.

Αρχίζοντας ο κ. Πρόεδρος μας ανέφερε ότι η αξία των κτιρίων είναι με ταξύ 15-20 εκατομμύρια δολάρια.

Κατηγόρησε δε τα προηγούμενα Διοικητικά Συμβούλια ότι άφησαν το πίσω κτίριο ανεκμετάλλευτο. Βεβαίως, δεν ήταν δυνατό να ξέρει ότι το κτίριο αγοράσθη μόνο και μόνο δια να δώσει αξία και στο πρώτο κτίριο. Ο σκοπός επετεύχθη έτσι μιλάμε σήμερα για 15-20 και όχι για 7-8. Πρέπει να ευχαριστούμε εκείνους που το αγόρασαν για το ποσόν των 230.000 δολλαρίων.

Τον λόγο έλαβε ο κ. Γενικός ο οποίος μας είπε μια παγωμένη αλήθεια εκ μέρους της εκάστοτε ελληνικής κυβέρνησης. Αρέσκειται να βλέπει τον απόδημο να προοδεύει αλλά περί βοήθειας αυτό είναι άλλου παπά ευαγγέλιο. Καλά κρατάει η παλιά νοοτροπία που έλεγε “να πάτε στον πόλεμο να πολεμήσετε και να δοξασθούμε”. Είναι πιο παλιό και ξεχασμένο εκείνο που είπε ο Δημοσθένης “χρειαζόμαστε χρήματα γιατί χωρίς αυτά δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα από εκείνα που χρειάζονται”.

Ο ταμίας μας είπε ότι χάνουμε 2000 δολάρια την εβδομάδα δηλαδή περίπου 100.000 το χρόνο.

Μα τα 3 τελευταία χρόνια λείπουν 600.000 δολάρια από την τράπεζα και 300.000 περίπου από τους τόκους που πήραμε από τα 1.600.000 δολλά-

ρια που όπως ομολόγησε παρέλαβαν από τα προηγούμενα Διοικητικά Συμβούλια.

Ο κατήφορος πήρε μεγάλες διαστάσεις από τότε που έδωξαν από το εστιατόριο τον άνθρωπο ο οποίος έφερε λόγω γνωριμίας στη Λέσχη από όλα τα μέρη του City Δικηγόρους - δι-

ενοικίασιν τα οποία θα έφερναν τουλάχιστον ένα εκατομμύριο με τα οποία χρόνο με το χρόνο θα αγοράζαμε σιγά σιγά όλο το κτίριο. Το καλό το παλικάρι ξέρει κι άλλο μονοπάτι, λένε στο χωριό μου.

Τώρα εάν τους 150 τους κέρδισαν οι 120 είναι έτερον εκάτερον. Στις δημο-

κάθε είδους αλλά και ιδιώτες ακόμη έτυχαν την βοήθειά της. Πρωθυπουργοί, Αρχηγοί κομμάτων, Υπουργοί, βουλευτές Έλληνες και Αυστραλοί έτυχαν φιλοξενίας από τα διοικητικά συμβούλια της λέσχης. Τώρα έφθασε ο κόμπος στο χτένι. Πρέπει να κοιτάξει τον εαυτό της να επιζήσει. Ο ελληνισμός έχει εγκαταλείψει τη Λέσχη. Να ένα ζήτημα που πρέπει να συζητήσουμε εμείς οι λίγοι που απομείναμε. Τέλος, τα όνειρα που κρατούν μια βραδιά. Το είπα και το 1996. Δεν είναι τι θέλω. Είναι τι μπορώ. Να παύσουμε να είμα-

στε διακονιάρηδες. Προσβάλλουμε την αξιοπρέπεια της Λέσχης.

Τελειώνοντας πρέπει να αναφέρω μια ανησυχία η οποία κυκλοφορεί ευρύτατα στα εναπομείναντα μέλη της Λέσχης που είναι και ανησυχία μερικών μελών της διοίκησης. Είναι πασίγνωστο ότι τα χρήματα που έχουν ακόμη μένει στη Λέσχη δεν είναι αρκετά για να τελειώσουν τα έργα που έχουν προγραμματιστεί. Οποσδήποτε χρειάζονται και άλλα. Με δανεικά ίσως αναγκασθούμε να χάσουμε τα αβγά και τα καλάθια όπως ο Οργανισμός εκείνου που μας έστειλε χαιρετίσματα μέσω του Προέδρου μας στην Ε.Γ.Σ.

Η Διοίκηση που θα ψηφισθεί ας κάνει καλά το homework πριν αποφασίσει να συνεχίσει.

Ζητώ συγγνώμη από τη εφημερίδα δια την φιλοξενία στον πολύτιμο χώρο της.

Με εκτίμηση
Γιάννης Γράψας
Lane Cove

Η έκτακτη γενική συνέλευση της Ελληνικής Λέσχης

καστές, καταστηματαρχες.

Έκλεισαν το εστιατόριο το Σάββατο -αν είναι δυνατόν Λέσχη να κλείνει το εστιατόριο Σάββατο βράδυ. Εάν ξέρετε καμμιά πέστε το στον κ. Πρόεδρο γιατί εγώ δεν ξέρω.

Στην συνέχεια έκοψαν τις ώρες λειτουργίας της Λέσχης. Τώρα στη Λέσχη από 6 με 7 τις 6 μέρες την εβδομάδα δεν μένει άνθρωπος. Το γράφω διότι εκτός από 1-2 συμβούλους οι υπόλοιποι έχουν άγνοια διότι δεν έρχονται στην Λέσχη καθόλου, δεν είναι δικηγόρικό γραφείο να κλείνεις την πόρτα, να τοποθετείς ένα σημείωμα στην πόρτα που να λέει “θα γυρίσω σε 5 λεπτά”.

Κάθε μέρα, κάθε μήνας, κάθε χρόνος που περνά και πιο καθαρά φαίνεται το δίκιο που είχε η διοίκηση του 1996 όταν πρότεινε να πάρει η Λέσχη 5 floors 18 car parking 2.000.000 δολάρια που αντιστοιχούσαν σε 45.000 τ.μ. και με 10.000.000 bank guarantee σε περίπτωση που αφηθεί η κατασκευή του κτιρίου σε οποιοδήποτε σημείο. Θα είχαμε τουλάχιστον 3.000 τ.μ. προς

κρατίες η προπαγάνδα έχει την ίδια δύναμη που έχει ο φόβος στις δικτατορίες. Συκοφαντίες και ψέμματα βρίσκονταν στην ημερίσια διάταξη.

Οι σύμβουλοι θα πάρουν από ένα διαμέρισμα ο καθένας. Άλλοι σύμβουλοι θα πάρουν από ένα εκατομμύριο.

Μια εφημερίδα έγραψε ότι θα χρειασθούμε 6.000.000 για την επάνδρωση της Λέσχης βάζοντας ότι για 500 καρέκλες θα χρειασθούμε ένα εκατομμύριο δηλαδή 2.000 δολάρια η κάθε καρέκλα που το χρονικό αυτό διάστημα είχαν γύρω στα 130 δολάρια. Επίσης ότι χρειαζόμαστε 300 τραπέζια, όπου χρειαζόταν να είχαμε την έκτασιν του πάρκου. Άλλοι μιλούσαν για Ακρόπολη και Παρθενώνες, το αμφισβητούν όμως τώρα. Άλλοι μετά την απόρριψιν της προτάσεως έγραψαν “Ήταν θέλημα Θεού, θυμήθηκαν την άλωση της Κωνσταντινούπολης”. Λίγη ντροπή δεν βλάπτει.

Η Λέσχη υπήρξε ο μεγαλύτερος χορηγός της ελληνικής παροικίας. Θρησκεία, Κοινότητα, Αθλητισμός, Γράμματα, Τέχνες, Προξενείο, Οργανισμοί

Το Βατοπέδι

Κάποιος είδε όνειρο ένα βράδυ μεσονυχτίου ότι κάτι δεν πάει καλά στη Μονή Βατοπεδίου. Λέτε να ήταν όνειρο ή ένα μεγάλο θαύμα και μόλις και προλάβανε να μην πωλήσουν την Ελλάδα.

Εδώ και χρόνια γλεντούσανε στο πάρκο της Εδέμ και πρώτος έσερνε το χορό ο ηγούμενος Εφραίμ. Πουλούσανε και τρώγανε λεφτά με το τσουβάλι λες και ήταν τα πρόβατα από το δικό τους κοπάδι.

Γιατροί, παπάδες, δικαστές, υπουργοί και βουλευτές όλοι μπλεγμένοι ήτανε στις βρώμικες δουλειές. Πουλούσαν δάση και βουνά, λίμνες και χωράφια και όσοι μπλεγμένοι ήτανε κάνανε την πάπια.

Και τώρα που τ'ανακαλύψανε και βγήκανε στη φόρα όλοι τρέχουν να κρυφτούν να μην τους πάρει η μπόρα. Και εάν όλα βγούνε αληθινά θα πέσουνε τα κοράκια και όπως συνήθως γίνεται θα τα κάνουνε πλακάκια.

Ανδρέας Κωνσταντινούδης
Greenacre